

Bilag t. Vet. o. Lovf. om anerkjendte Sygekasser.

23,767 eller 62,3 pCt. under 800 Kr. i aarlig Arbejdsfortjeneste; mindst 12,400 af dette Antal ere Familiefædre, 21,643 Familier bo i 1. og 2. Børelser's Veiligheder.

Det er oplyst ad forskjellig Veie, at blot Mand og Hustru uden Børn behøve til en tarvelig Underholdning aarlig 840 Kr.; et Barns Kost og Klæder i Kjøbenhavn kan næppe faas for mindre end 200 Kr. aarlig. I Provindskjøbstæderne sættes en Arbejderfamilies aarlige Gjennemsnitsfortjeneste til mellem 600 og 700 Kr. — Nogle have naturligvis Mere, men der er Mange, der have Mindre. En tarvelig Underholdning for en lille Familie i Kjøbstæderne kan næppe have under 800 Kr. aarlig. For Landarbejdernes Bedkommende ere Forholdene ingenlunde gunstigere. Efter Oplysninger fra forskjellige Sider gaar en Landarbejderfamilies aarlige Gjennemsnitsfortjeneste fra 350 til 400 Kr., hvormod en Families Underholdning kræver mindst 500 Kr. aarlig. Lidt bedre stillede ere de Husmænd eller Landarbejdere, som have mere eller mindre Jord. Efter disse Oplysninger kan man sikkert betragte det som afgjort, at det aldrig vil lykkes ad Frivillighedens Veie at drage hele Arbejderbefolkningen ind under den nuværende Sygeforsikring, selv om denne faaer nogen offentlig Understøttelse, saaledes som det er paatænkt i nærværende Lovforslag — i alt Fald saa længe der bestaar et Misforhold som det angivne imellem en almindelig Arbejders Indtægt og en tarvelig Families Underhold. — Det Spørgsmaal ligger da nær: Hvad kan der gøres for at faae i det Mindste mange flere af de lavtlønnede Arbejdere med ind i Sygeforsikringen, kan man ikke ved offentlig Understøttelse paa anden Maade end den, der foreslaas i Lovforslaget, drage en større Kreds af Arbejdere med? Det ligger i Sagens Natur, at jo større Understøttelsen er, jo videre dens Omfang bliver, des sandsynligere bliver, at Flere vilde komme med.

S en til Rigsdagen fra en stor Del af Landets Sygekasser indsendt Adresse forlanges der, at det Offentlige uden Undtagelse skal give fri Læge, Hospital og Medicin til Alle. Derved mener man, at Opgaven heretter vil blive langt overkommeligere for Sygekasserne, naar de kun have at udrede Sygepenge under Forsørgerens Sygdom. Nagtet Mindretallet kan sympathisere med denne Tanke, er man ikke blind for, at den i dens praktiske Udførelse vil støde paa store Vanskeligheder. Dertil kommer, at man ved at optage dette Forslag sikkert vilde lægge nærværende Sags videre Fremme alvorlige Hindringer i Veien, for ikke at sige umulig-

gjøre den. Mindretallet maa erkjende, at det, der nærmest ligger for til Behandling, er, hvorledes man kan gavne og støtte de nuværende Sygekasser. Hvad der derimod skal gøres for de Mange, der staa udenfor og fremdeles ville staa udenfor, bør ske ved andre Love og andre Foranstaltninger, f. Ex. ved, at det Offentlige i visse Tilfælde ikke regner den Hjælp, der ydes under Sygdom, for fattigunderstøttelse. Mindretallet skal derfor gjerne yde sin Medvirkning til at fremme nærværende Forslag, naar det kun kan faae en saadan Skikelse, at det virkelig kan blive en Støtte for Sygekasseinstitutionen. Efter Mindretallets Opfattelse vil Lovforslaget imidlertid i den forelagte Form næppe komme Halvdelen af Sygekasserne til Nytte, og den øvrige Del vil Forslaget inarere stade end gavne. Vel ville de Væbdringer, som dels hele Udvalget og dels dets Flertal har stillet, forbedre Forslaget betydeligt, men paa flere Punkter ikke tilstrækkeligt, hvilket vi skulle tillade os nærmere at paavise. At Sygekasserne have tiltaget saa stærkt, er ikke alene begrundet i, at der er Trang til Forsikring paa dette Omraade, men det ligger tillige deri, at der er ydet dem megen Støtte fra forskjellige Sider, og at man mange Steder har sat Maalet for deres Virksomhed lavt; man har lempet sig efter Midlerne, hellere end slet Intet at faae har man taget det Opnaaalige. Man har undersøgt, hvor Meget Arbejdere ere i Stand til at yde; derefter har man indrettet Vidragerets Størrelse, og man har søgt at staae Midler til Stede ad forskjellige andre Veie. Administrationsomkostningerne ved Land-sygekasserne have hidtil været en ren Ubetydelighed, 5 Ore pr. Medlem. Arbejdet har været udført saagodt som vederlagsfrit. Kasserens Udgifter til Lægehjælp have hidtil udgjort ca. 130,000 Kr. aarlig, hvorved det imidlertid ikke maa overses, at Medlemmerne i ikke faae Kasser selv udrede Lægehonoraret. Ifølge Kommissionsbetænkningen sætter man Lægehonoraret i Fremtidens Sygekasser til 3 Kr. pr. Medlem, hvilket med det nuværende Antal Medlemmer vil give 390,000 Kr., og dette er under alle Omstændigheder betydeligt Mere, end der nu betales. Apothekerne have vistnok gennemgaaende givet en Rabat af 25 pCt. paa Medicin. Ved Gaver og Bidrag fra Væresmedlemmer er der fra Landet indkommet 9,3 pCt. af Indtægten (51 Ore pr. Medlem), ved Medlemsbidrag 64,8 pCt. og endvidere ved Tilskud fra Kommunerne 7,2 pCt. (41 Ore pr. Medlem), medens den resterende Femtedel fremkommer ved Indtrædelsespenge (Indstudene), Renter af For-